

ROZHODNUTIE

Odvolací disciplinárny senát, v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Ševčoviča, a členov Mgr. Igora Schweizera, JUDr. Ivana Syrového, PhD., JUDr. Dagmar Valockej a JUDr. Dany Wänkeovej, v disciplinárnej veci vedenej proti Mgr. A. A., sudkyňi Krajského súdu X, na verejnom zasadnutí konanom 30. mája 2019 o odvolaní navrhovateľa – predsedu Krajského súdu X a disciplinárne stíhanej sudkyne Mgr. A. A. proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu z 25. januára 2018, sp. zn. 4Ds/4/2017, takto

r o z h o d o l

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov odvolania navrhovateľa a disciplinárne stíhanej sudkyne **zamieta**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozhodnutím Disciplinárny senát uznal Mgr. A. A. vinnou z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, na tom skutkovom základe, že

ako sudkyňa spravodajkyňa senátu 14 Co Krajského súdu X vo veci vedenej na Krajskom súde X pod sp. zn. 14Co/36/2014 spôsobila prierahy v konaní tým, že v uvedenej veci nekonala aspoň v období najneskôr od konca roka 2015 do 20.06.2017 a rozhodla vo veci až 10.10.2017.

Za to jej uložil podľa § 117 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. disciplinárne opatrenie – napomenutie.

Pokiaľ ide o vinu disciplinárne stíhanej sudkyne, svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne: „Po vyhodnotení vykonaných dôkazov a rozhodovaní o tom, či sudkyňa svojim

konaním, ktoré je uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania, porušila základné povinnosti sudcu, ktoré sú uvedené v § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z., sa senát zaoberal tým, za aké obdobie spôsobila sudkyňa svojou nečinnosťou priet'ahy v konaní a či tieto priet'ahy v konaní boli aj v dôsledku jej zavineného konania. Senát po preštudovaní predmetného spisu Krajského súdu X sp. zn. 14 Co/36/2014 zistil, že zo strany sudkyne spravodajkyne Mgr. A. v predmetnej veci nebol urobený žiadny úkon v období od 27. januára 2014 až do 20. júna 2017 tak, ako je uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania. Vzhľadom na obranu sudkyne, že jej nečinnosť bola spôsobená zaťaženosťou senátu 14Co, teda hlavne množstvom vecí, ktoré jej boli pridelené na vybavenie, sa senát zaoberal otázkou, či naozaj sudkyňa zavinene spôsobila priet'ahy v konaní počas celého obdobia svojej nečinnosti. Totižto pri posudzovaní zavinených priet'ahov v konaní nie je vždy možné počítat' dobu, po ktorú sudca nekonal od vtedy, ako mu vec bola pridelená, ale musia byť vo veci zohľadnené všetky skutočnosti, ktoré môžu mať vplyv na objektívnu možnosť konať vo všetkých veciach plynulo. Hlavne treba prihliadnuť na to, koľko mal sudca v senáte starších vecí, v ktorých musel konať pred predmetnou vecou, prípadne či mal v senáte ďalšie veci, v ktorých podľa predmetu sporu mal konať prednostne, na rozdiel od ostatných vecí. Samozrejme, potom začatie plynutia obdobia priet'ahov v konaní by bolo posunuté o obdobie, kedy sudca musel konať práve v týchto veciach. Vzhľadom na tieto skutočnosti, potom pri celkovej zaťaženosťi sudkyne vo vymedzenom období nečinnosti v zmysle návrhu na začatie disciplinárneho konania (od 27. januára 2014), treba vymedziť, kedy sudca zavinene v danej veci nekonal, pri zohľadnení koľko mal vecí v senáte na začiatku roku 2014, koľko vecí mu napadlo v jednotlivých rokoch a koľko vecí aj bol schopný rozhodnúť. Podľa prehľadu o stave v civilnej agende na Krajskom súde X za roky 2014 – 2016, ako aj z ročného štatistického výkazu sudcu za roky 2014 – 2016 vyplýva, že na začiatku roku 2014 mala sudkyňa nevybavených 204 vecí, pričom táto vec jej bola pridelená v januári 2014. V priebehu roku jej napadlo 365 vecí, pričom rozhodla 262 vecí. V nasledujúcom roku 2015 mala na začiatku roku sudkyňa nevybavených 262 vecí, pričom jej napadlo 202 nových vecí a vybavila 232 vecí. Vzhľadom na množstvo vecí v senáte, preto nie je možné od sudkyne žiadať, aby konala vo všetkých veciach, ktoré jej napadli priebežne. Za takýchto okolností musí konať skôr v tých veciach, ktoré jej napadli skôr do senátu. Pri zohľadnení množstva vecí, ktoré mala sudkyňa na začiatku jednotlivých rokov, ako aj vzhľadom na jej nápad a počet vecí, ktoré rozhodla, je senát názoru, že sudkyňa mohla v danej veci konať najskôr v roku 2015. Keďže sa nedá presne vyhodnotiť, aká bola skladba vecí, ktoré napadli sudkyňi do senátu v roku 2014, senát začiatok zavinených priet'ahov v konaní sudkyne musel

vyhodnotiť v jej prospech a nakoniec dospel k záveru, že aspoň najneskôr koncom roku 2015 mala sudkyňa v danej veci začať konať. Teda senát ustálil obdobie po ktoré sudkyňa spôsobila zavinené prietahy v konaní od konca roku 2015 až do 20. júna 2017. Senát nepovažoval predmetnú vec, aj keď mala pracovno-právny charakter za vec, ktorá by mala prednosť v zmysle Inštrukcie MS SR, prípadne rozvrhu práce Krajského súdu X, nakoľko sa v tejto veci zamestnávateľ domáhal voči svojim zamestnancom zaplata schodku, čiže sa nejednalo o prednostné žaloby, ako žaloby o neplatnosť výpovede, prípadne o neplatnosť okamžitého zrušenia pracovného pomeru a pod.

Sudkyňa preto svojim konaním naplnila skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, keď porušila povinnosti sudcu uvedené v § 30 ods. 4. Navrhovateľ vo svojom návrhu na začatie disciplinárneho konania žiadal uznať sudkyňu vinnou zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. f) zákona č. 385/2000 Z.z., pričom bližšie nešpecifikoval, prečo sudkyňa svojim konaním už naplnila skutkovú podstatu závažného disciplinárneho previnenia. Senát iba predpokladá, že je to dané práve dĺžkou, po ktorú sudkyňa v danej veci nekonala, teda obdobie viac ako tri a pol roka. Keďže senát skrátil dobu zavinenej nečinnosti, keď prihliadol na zaťaženosť sudkyne, ako aj celého senátu, čo vyplývalo z každoročných upozornení predsedníčky senátu, dospel nakoniec k záveru, že konanie sudkyne naplnilo iba skutkovú podstatu prečinu disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z.“

Proti tomuto rozhodnutiu – a to proti výroku o uloženom disciplinárnom opatrení a právnej kvalifikácii skutku - podal odvolanie navrhovateľ – predseda krajského súdu. Odvolanie odôvodnil tým, že nesúhlasí s právnym záverom disciplinárneho senátu o právnej kvalifikácii a trvá na tom, že sudkyňa sa dopustila závažného disciplinárneho previnenia v zmysle § 116 ods. 2 písm. f) zákona č. 385/2000 Z.z. Poukázal na to, že disciplinárny senát prekvalifikoval skutok na disciplinárne previnenie len na základe dĺžky obdobia, po ktoré sudkyňa vo veci zavinené nekonala, subjektívnu stránku však nepoprel. Napriek uvedenému zisteniu, z ktorého priamo vyplýva, že boli naplnené všetky pojmové znaky skutkovej podstaty závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. f) zákona č. 385/2000 Z.z (zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok zbytočné prietahy v konaní), disciplinárny senát kvalifikoval skutok nesprávne podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z a uložil sudkyňi napomenutie, pričom ďalej namietal, že nešlo len o nedostatok v práci sudkyne menšieho významu a takéto disciplinárne opatrenie je nedostatočné. Použitie

prísnejšej skutkovej podstaty považuje za nutné najmä vzhľadom na celkovú dĺžku priet'ahov, ktorá prevyšovala 3,5 roka, z čoho podľa názoru disciplinárneho senátu sudkyňa subjektívne nekonala 1,5 roka, nereagovala na dve urgencie v priebehu roka 2016, pričom v skutkovo a právne rovnakej veci senát 14Co už rozhodol. Napriek podaným žiadosťiam o rozhodnutie vo veci a vedomosti o s'ťažnosti účastníčky konania, bol prvý úkon vo veci zrealizovaný až 20.06.2017. V tom čase už mala sudkyňa vedomosť o podanej ústavnej s'ťažnosti, nakoľko predsedníčka senátu bola predsedom súdu vyzvaná, aby sa k nej vyjadrila. S prihliadnutím na povahu porušenej povinnosti, kedy boli spôsobené priet'ahy, považuje za nutné kvalifikovať skutok ako závažné disciplinárne previnenie tak, ako bolo uvedené v návrhu na začatie konania.

Ďalej poukázal na skutočnosť, že prejednávaný prípad, v ktorom sudkyňa nekonala plynule bez zbytočných priet'ahov nie je jediným. V období od 01.03.2013 do 10.10.2017 bolo vo veciach pridelených Mgr. A. rozhodnutím Ústavného súdu SR vyslovené porušenie základného práva celkovo v piatich prípadoch, pričom však sudkyňa si svoje pochybenie neuvedomila a je toho názoru, že sa nedopustila žiadneho disciplinárneho previnenia.

Odvolateľ navrhol, aby odvolací disciplinárny senát v zmysle § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. zrušil rozhodnutie disciplinárneho senátu a vo veci rozhodol v zmysle návrhu na začatie disciplinárneho konania, alebo vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Odvolanie proti rozhodnutiu podala aj sudkyňa Mgr. A. A., a to z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu, nevysporiadania sa s námietkami sudkyne, z dôvodu, že disciplinárny senát dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Navrhla, aby odvolací disciplinárny senát zmenil rozhodnutie tak, že v časti ktorej bolo rozhodnuté, že sa uznáva vinnou, návrh v celom rozsahu zamietne a oslobodí ju, alebo aby rozhodnutie zrušil a vrátil disciplinárnemu senátu prvého stupňa. Poukázala pritom na skutočnosti, že návrh na začatie disciplinárneho konania podal navrhovateľ až potom, ako bol na Krajský súd X doručený nález Ústavného súdu SR z 19. júla 2017, sp. zn. I. ÚS 302/2017, týkajúci sa s'ťažnosti a priet'ahy v konaní vedenom na Krajskom súde X pod sp. zn. 14Co/36/2014. K s'ťažnosti s'ťažovateľky v danom konaní sa vyjadrila JUDr. A. U. s tým, že vec bola zaradená na vybavenie do poradia a uvedenému konaniu predchádza ešte 15 iných vecí (ku dňu 3. mája 2017). Poukázala tiež na listy podpredsedu Krajského súdu X z 9. mája 2017, ako aj predsedu občianskoprávneho kolégia, pričom obaja vyjadrili svoje názory, že priet'ahy v konaní boli spôsobené príčinami objektívnej povahy. Prvostupňový senát sa s uvedeným nevysporiadal s tým, že následne – po

doručení nálezů Ústavného soudu – sa priet'ahy objektívnej povahy stali príčinami subjektívnej povahy. Rozhodnutie považuje za nespravodlivé s tým, že dôvodom podania návrhu ma začatie konania bol až nález ústavného soudu, pričom v roku 2014 vydal ústavný súd spolu 10 nálezov o porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, týkajúcich sa vecí vedených na Krajskom súde X, v roku 2015 11 nálezov a v roku 2016 11 nálezov, pričom ani jeden z nálezov sa netýkal spisu prideleného sudkyni. Keď v roku 2017 vydal Ústavný súd spolu 25 takýchto nálezov a z toho 3 sa týkali spisov pridelených sudkyni ako sudcovi spravodajcovi, navrhovateľ podal na sudkyňu dva disciplinárne návrhy. Je pritom neprípustné, keď z dôvodov dlhodobého vysokého a neúmerného nápadu veci, je sudkyňa uznaná vinnou z dôvodu, že nekonala v jednej reštančnej veci bez priet'ahov. V ďalšom poukázala na počet reštančných vecí sudkyne s tým, že v rámci rozhodovacej činnosti vybavovala vo svojom oddelení každý mesiac prevažne reštančné veci a spolupodieľala sa na rozhodovaní oboch predsedníčok senátu. Nemôže jej byť teda kladené za vinu, že nemala a stále nemá vytvorené podmienky, aby mohla pracovať so všetkými jej pridelenými spisami a konať v nich potrebné úkony bez priet'ahov.

V ďalšej časti namietala odôvodnenie rozhodnutia a tiež skutočnosť, že navrhovateľ sa k vyjadreniu sudkyne písomne vyjadril až 23. januára 2018 emailom, ktorý bol zaslaný právnomu zástupcovi sudkyne tesne pred nariadeným termínom pojednávania pred disciplinárnym senátom, pričom tak bolo porušené právo sudkyne účinne sa brániť voči skutočnostiam uvedeným v podaní navrhovateľa.

Odvolací disciplinárny senát na podklade podaného odvolania dňa 30. mája 2019 na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého prvostupňového rozhodnutia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a na základe toho, bolo odvolanie oboch odvolateľov zamietnuté.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací disciplinárny senát zistil, že prvostupňový disciplinárny senát postupoval správne a v súlade so zákonom a v celom rozsahu sa stotožňuje s rozhodnutím disciplinárneho senátu z 25. januára 2018. Odvolací disciplinárny senát nezistil ani procesné pochybenia, či porušenie práv strán konania. Skutočnosť, že vyjadrenie navrhovateľa k vyjadreniu sudkyne bolo doručené pred nariadeným termínom pojednávania nemohlo mať vplyv na prípravu na ústne pojednanie, keďže všetky predchádzajúce podania boli sudkyni riadne doručené a lehota na prípravu zachovaná.

Podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu prvostupňový senát správne a najmä zákonne, ale tiež spravodlivo posúdil konanie sudkyne a ani pri zohľadnení všetkých skutočností nemohol vo veci dospieť k rozhodnutiu, ktorým by zbavil sudkyňu viny, či naopak kvalifikoval jej konanie ako závažné disciplinárne previnenie.

Ako správne uviedol disciplinárny senát prvého stupňa, zo spisu Krajského súdu X sp. zn. 14 Co/36/2014 je nepochybné, že zo strany sudkyne spravodajkyne Mgr. A. nebol urobený žiadny úkon v období od 27. januára 2014 až do 20. júna 2017 tak, ako je uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania. Táto skutočnosť nie je ničím spochybnená, dôležitou skutočnosťou je dôvod, pre ktorý k takejto dlhej nečinnosti zo strany sudkyne došlo. Správne preto disciplinárny senát dôsledne skúmal obdobie, po ktoré sudkyňa spôsobila prietahy v konaní, a to vzhľadom na zaťaženosť senátu 14Co a množstvom vecí, ktoré jej boli pridelené na vybavenie, skúmal, koľko vecí jej napadlo v jednotlivých rokoch a koľko vecí aj bola schopná rozhodnúť. Podľa prehľadu o stave v civilnej agende na Krajskom súde X za roky 2014 – 2016, ako aj z ročného štatistického výkazu sudcu za roky 2014 – 2016 vyplýva, že na začiatku roku 2014 mala sudkyňa nevybavených 204 vecí, pričom táto vec jej bola pridelená v januári 2014. V priebehu roku jej napadlo 365 vecí, pričom rozhodla 262 vecí. V nasledujúcom roku 2015 mala na začiatku roku sudkyňa nevybavených 262 vecí, pričom jej napadlo 202 nových vecí a vybavila 232 vecí. Objektívne - vzhľadom na množstvo vecí v senáte, nebolo a nie je možné od sudkyne žiadať, aby konala vo všetkých veciach, ktoré jej napadli priebežne. Za takýchto okolností musí konať skôr v tých veciach, ktoré jej napadli skôr do senátu. Pri zohľadnení množstva vecí, ktoré mala sudkyňa na začiatku jednotlivých rokov, ako aj vzhľadom na jej nápad a počet vecí, ktoré rozhodla, je názor prvostupňového senátu, že sudkyňa mohla v danej veci konať najskôr v roku 2015, a to aspoň najneskôr na konci tohto roku celkom spravodlivý a správny. Tým došlo ku skráteniu doby, po ktorú bola konštatovaná nečinnosť v podstate o viac ako polovicu.

Keďže disciplinárny senát skrátil dobu zavinenej nečinnosti, keď prihliadol na zaťaženosť sudkyne, ako aj celého senátu, čo vyplývalo z každoročných upozornení predsedníčky senátu, správny je nakoniec aj záver, že konanie sudkyne naplnilo skutkovú podstatu prečinu disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. Aby sa sudkyňa mohla dopustiť závažného disciplinárneho previnenia v podobe zavineneho konania sudkyne, ktoré má za následok prietahy v disciplinárnom konaní, je nutné preukázať, že sa jednalo o zavinenie a to práve zo strany sudkyne, či už vo forme úmyslu alebo v nedbanlivostnej forme. V tomto prípade môžeme hovoriť o zavinenom

nesplnení povinnosti – v súlade s § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z., podľa ktorého sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov. Sudkyňa svojim konaním nemala priamy úmysel spôsobiť prietahy, aj keď možno konštatovať minimálne nedbanlivostný úmysel. Nemožno jej však uprieť a poprieť, že v priebehu sledovaného obdobia skončila aj mnoho ďalších vecí a upozorňovala aj na neprimeraný počet pridelených vecí. Tu je potrebné zdôrazniť, že od sudcu nemožno spravodlivo očakávať, aby nenastávali prietahy v konaní, pokiaľ sudca resp. súd nemá dostatočne zabezpečenú personálnu agendu, za ktorej zabezpečenie zodpovedá štát. Personálna obsadenosť súdov je rovnako kľúčová k riadnemu chodu súdu, aby nenastávali prietahy v konaní, ako materiálna zabezpečenosť, napríklad v podobe budovy, kde sudcovia môžu vykonávať svoju prácu.

Nemožno ale prehliadnuť, že nečinnosť v danej veci trvala viac ako tri roky, pričom však vzhľadom na všetky okolnosti disciplinárny senát uznal dobu prietáhov od konca roku 2015 do 20. júna 2017, teda po dobu 1,5 roka. Nemožno pritom neprihliadnuť aj na fakt, na ktorý poukázal navrhovateľ, že v priebehu obdobia nečinnosti senát rozhodol v podobnej veci.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací disciplinárny senát rozhodnutie prvostupňového senátu považoval za správne a zákonné nielen čo do výroku o vine, ale rovnako správny a zákonný je aj výrok, ktorým uložil sudkyňi disciplinárne opatrenie – napomenutie, ktoré opatrenie aj podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu je v celom rozsahu dostačujúce. Preto odvolania oboch odvolateľov ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 30. mája 2019

JUDr. František Š e v č o v i č, v. r.
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Zuzana Dimmelová